

תפארת שלמה

פרשת במדבר | כ"ט אייר התשפ"ג | זמני כניסת השבת: ירושלים: 6:53 תל אביב: 7:11 חיפה: 7:04

גליון מיוחד "יום ירושלים" משנת מרן זצוק"ל

חלוקת ארץ וירושלים

מאיזה סמכות מחלקים את ארץ ישראל. [בכנסיה הגדולה של אגודת ישראל, אסרו להסכים על החלוקה].

ומי נתן סמכות לבנות ירושלים חדשה- מחוץ לחומות והרי אם יהיה החלוקה, הערבים ייקחו את ירושלים האמיתית. ובזה מזייפים הפסוק שאמר: כעיר שחוברה לה יחדיו(תהלים קכב,ג).

הלא לכל זה אולי היה צריך נביא וסנהדרין ומלך, כדי שאולי מחמת הכרח גמור ליתן זמנית, אבל לא לוותר כליל. וזה לבד שעוברים על הפסוק, לא תחנם(דברים ז, ב). ואפילו חניה בלבד אסורה(עבודה זרה כ,א). כל שכן וקל וחומר לתת מתנות מארץ ישראל כאילו הם הבעלים.

אבל לא פלא שמרשים לעצמם כך, שהרי מוותרים על השבת ועל האמונה, ממילא ארץ ישראל בעיניהם היא עוד עפר ואבנים, ללא שום הרגשת קדושה ובעלות השי"ת עליה.

כל זה איני כותב ככניסה לויכוח אם יש להחזיר שטחים וכיוצא בזה, אלא כסוגיא הלכתית אף ללא מדינה, וככל סוגיות ומדות התורה שרק חכמי התורה רשאים לבררם וללבנם.

חלומות סוכר שנופצו

אימי היתה שרה לי שירי ערש בקול חרישי ונעים, אשר רק אני אשמע קולה ולא זר, כולם כיסופים ודביקות בהשם יתברך ואמונה נשגבה בא-ל אחד ואפס זולתו, על הגאולה ועל ירושלים, גם אם לא הבנתי בגיל שלוש או חמש, עדיין מתנגנים לי והשפעתם עלי עמוקה.

בהיותי תינוק ואימי ע"ה כדי להרדימני בנעימים, הייתה מספרת לי סיפורי אמונת ה' יתברך ונפלאות ארץ ישראל, ביניהם שירושלים מצופה סוכר לָבָן על כל הקירות של הבתים. הייתי חולם שאני ברחובות ירושלים הנפלאים ובכל קיר ופינה אני מלקק הסוכר. ומה רבה הייתה אכזבתי כשאני מתעורר ומנסה לעצום עיניים כדי לחזור וללקק את הסוכר.

בואי ירושלים יחד נבכה

חכם ומקבל תפארתם חללה
 נקלו זקנינו הודל כבודנו
 נמרטו שערות ראש וקדר שיבה
 שלמות נשים נפרמו צרו
 אחר, ידברו עתק על מכסה עתיק.

בואי ירושלים שלי יחד נבכה
 נשב לארץ עם כל כואב ונדכה
 אין לך מנחם ולי מרחם
 זכרו יהודים בשוב מקל נדודים
 על צווארכם צוורה כל צרה
 חמסתם בעטתם רמסתם כל יקר
 לעוונתכם אין כל חקר
 וי לנו פי נאחזנו בסבך הליכותיכם
 תמול, לשון תמלל תהלל
 עתה תזעק אמללה ללל
 כל עובר על פנייה תקלל
 תזעק לכל פתי נפתה ינחל תפתה.

מי המס הספר מפתליך ירושלים
 מי העטף בלבנונית מלח
 הזאת ירושלים בת חלומי
 עטופי סקר גדריה
 ללסק אבניה אלחד עפריה
 מי כבודך רמס ועדיך חמס
 אלפים שנות עמל הצתי אבוקות בחרריה
 מי הוא זה ואי זה הוא גנב פתיליה
 על פנפי נשרים ממעל
 ראיתי בני עולה ומעל
 מהלכים חבוקים אדם ושועל
 זאב עם כבש יגור
 איש רעהו חיים יבלע בלועו
 פני להבים פדחתם
 זנבות אודים עליזי גאנה
 שפה צחה וברה בפיהם נעדרה
 חקקי און יכתבו יפסו גורל
 עושי רוח אלה, מאלפים בינה

קינה שחיבר רבינו זצוק"ל בספרו 'שירה וקינה' על החלום הרוחני שהתנפץ בכואם לארץ :

דק"ס

הלכה למעשה – ירושלים

קיצור עריכת שולחן ילקוט חיים

- א. כל הבונה בית, משייר אמה על אמה בלא סיד, זכר לחורבן. (סימן תקס)
- ב. המנהג שנותנין אפר בראש החתן במקום הנחת התפלין ולמטה על מצחו שיראה לכל, זכר לאבילות ירושלים, דכתיב "לְשׁוּם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרָיִם", ואומר "אִם אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם" וגו'. ולא נהגו בקהילותינו לשבור כוס בחתונה. (שם)
- ג. תקנת קדמונים וחרם שלא לשיר בכלי שיר כל עיקר [בק"ק צנעא]. לקיים "איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר" וכו'. (שם)
- ד. רק יחידי דור ואנשי סגולה נוהגים עתה לקרוע כשרואים ערי יהודה וירושלים ובית המקדש בחורבנם [ורבו הדעות בזה בספרי חכמי זמנינו]. (תקסא א)
- ה. הנכנסים בזמנינו למקום המקדש חייבי כרת הם. (שם ב)

שיחה ממרן רבנו שלמה קורח זצוק"ל - היהדות קיצונית

<https://www.youtube.com/watch?v=Y3nRArFIyjM>

שיחה ממרן רבנו שלמה קורח זצוק"ל – כח' אייר תשע"ה - מנהג תימן בעצמאות ויום ירושלים

<https://www.youtube.com/watch?v=-Ao1eLxGYmc>

הודעה משמחת

יש מספר מצומצם של סטים. שפת מלך –

פרושו של מרן זצוק"ל

על משנה תורה לרמב"ם (ו) חלקים- במחיר של 231 ₪

כל הקודם זוכה"